

pågældende myndighed - i dette tilfælde politiet - indbringer sagen til domstolsprøvelse.

Det kan oplyses, at der i en række tilfælde, f.eks. ved varetægtsfængsling og ransagning, er en frist på 24 timer for sagens forelæggelse for domstolene.

I lyset af, at justitsministeren har afvist umiddelbar domstolsprøvelse bl.a. med henvisning til, at retterne vil blive overbebyrdede, har forslagsstilleren valgt i forbudssager at anvende en frist på 5 hverdage, som f.eks. kendes fra retsplejelovens § 469 i forbindelse med administrativ frihedsberøvelse.

Stk. 2 i den foreslåede bestemmelse indebærer, at en begæring om indbringelse for retten ikke får opsættende virkning for forbudet, medmindre retten bestemmer det.

Efter stk. 1 skal som nævnt en begæring om indbringelse for retten efterkommes inden 5 hverdage efter begæringens fremsættelse.

Det foreslås, at begæringen skal kunne indgives, selv om forbudet i mellemtiden er ophørt, idet en person, over for hvem der har været nedlagt forbud, godt fortsat kan have grund til at føle sig krænket over, at der blev nedlagt forbud, og således kan tænkes at have behov for at få forbudet kendt ulovligt for at få oprejsning. Der bør dog være en vis tidsmæssig forbindelse mellem forbudet og begæringen om indbringelse for retten. I stk. 7 foreslås det derfor, at den person, der begærer sagen indbragt for retten, skal fremsætte begæringen inden for en rimelig tid, nemlig inden 4 uger efter et forbuds ophør eller ophævelse.

Stk. 3 indebærer, at det er retten, der skal sørge for sagens oplysning og træffe bestemmelse om afhøring af vidner m.v. Efter stk. 4 har retten under visse betingelser mulighed for at beskikke en advokat for den, der har begæret forbudets lovlighed prøvet.

Stk. 5 indebærer, at retten, når den finder særlig anledning hertil, helt eller delvis kan pålægge den, der har begæret et forbud indbragt for retten, sagsomkostninger.

Hensigten med den foreslåede bestemmelse om domstolsprøvelse er ikke at give en ubegrænset adgang til at få indbragt et forbud for domstolene, men at give nogle retssikkerhedsgarantier for, at en person, der mener uretmæssigt at have fået meddelt et forbud, umiddelbart - og på en særlig let måde - kan få dette prøvet og eventuelt ophævet ved domstolene. Stk. 8 har således til formål at hindre, at en person, som har fået stadfæstet et nedlagt forbuds lovlighed, skal kunne indbringe denne domstolsafgørelse til fornyet prøvelse ved retten med urimeligt korte mellemrum. Derfor foreslås det, at prøvelse af, om det således af retten stadfæstede forbud skal opretholdes, ikke skal kunne finde sted før 6 måneder efter stadfæstelsen af lovligheden af det nedlagte forbud. Ligeledes foreslås det, at begæring om ny prøvelse af lovligheden af et opretholdt forbud ikke kan rejses med pligt for politiet til at indbringe sagen for domstolene, før der er forløbet 6 måneder fra den seneste stadfæstelse af opretholdelsen af forbudet.